

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

34. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

29. SRPNA 2021

Z obsahu:

**V Božím plánu není
nic náhodného**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 30. června 2021,
Řím, nádvoří Sv. Damase
v Apoštolském paláci
- strana 2 -

**Blahoslavená
Beatrice z Nazareta**

Libor Rösner
- strana 4 -

**Z duchovního pokladu
Alice Lenczewské (65)**

- strana 5 -

**První čtvrtky, pátky
a soboty v měsíci**

- strana 6 -

**„Byla tam
Ježíšova Matka“**

K 5. výročí svatořečení
Matky Terezy (1910-1997)
dne 4. září 2016
- strana 8 -

**Fresky padovského
14. století zapsány na
Seznam dědictví UNESCO**

- strana 11 -

**Zemřel emeritní pomocný
brněnský biskup
Mons. Petr Esterka**

- strana 12 -

Giotto di Bondone (kolem 1267-1337): Jidášova zrada, Padova, kaple Scrovegniů (viz str. 11)

„Byla tam Ježíšova Matka“

K 5. výročí svatořečení Matky Terezy (1910–1997) dne 4. září 2016

V neznámosti přišla na svět 27. srpna 1910 v makedonské Skopji jako třetí dítě: Anežka Bojaxhiu. Oba rodiče byli původně Albánci a zbožní katolíci.

Otec Kole Bojaxhiu byl jediný katolík v městské radě ve Skopji, přesto byl ale u všech velmi vážen. Projevilo se to také po jeho brzké smrti v roce 1918. Protože naneštěstí příliš brzy zemřel – malá Anežka měla právě osm let – projevilo obyvatelstvo upřímnou účast.

Matka, Drana Bojaxhiu, nyní samoživitelka, usilovala o zprostředkování pro své děti toho nejdůležitějšího: lásky k Bohu a k bližnímu. Každý večer se modlili

společně růženec. Anežka chodila, držíc se za ruku své matky, do domů těch nejméně, přinášejíc pomoc. S radostí se účastnila náboženské výchovy, ráda chodila do blízkého kostela tiše se pomodlit nebo na bohoslužbu, prohlubovala svou víru četbou náboženských knih.

Okolní katolíci konali každý rok pouť do sousední Černé Hory, kde v Letnici uctívali Matku Boží také ortodoxní křesťané, a přicházeli sem také samotní muslimové. Matka Bojaxhiu tam však ráda posílala své dcery již několik dní předem, aby se zde ve vši tichosti modlily a nechaly se prodchnout atmosférou mariánské zbožnosti. Hodiny v tomto svatém měs-

tě patřily později „k nejkrásnějším vzpomínkám“ v Anežčině životě. Také o svém náboženském povolání získává později Anežka jistotu z milostného obrazu, jak později vyznává: „*Celých šest let jsem o tom přemýšlela a modlila se... Ale nakonec jsem si byla jistá, že mě Bůh volá. Naše Milá Paní z Letnice mi pomohla dosáhnout této jistoty.*“

Stále více se Anežka zajímala o Indii a její problémy. Ve Skopji kázali jezuitští misionáři a také časopisy jí pomohly při jejím konečném rozhodnutí: chtěla vstoupit k irským loretánským sestrám.

Naposled, na svátek Nanebevstoupení Páně roku 1928, cestovala Anežka do Letnice, k získání požehnání Matky nebes pro budoucnost.

V irském hlavním městě Dublinu se Anežka setkala s další řádovou kandidátkou ze své vlasti a získala své budoucí řádové jméno: Maria Tereza od Dítěte Ježíše. Známa se ale měla stát později pod prostým: Matka Tereza.

Svou milovanou Letnici znovu viděla teprve o 42 let později, když již byla v celém světě oslavována jako Matka chudých. To bylo v roce 1970, když přišla do Jugoslávie, a přitom také přešla přes

ČISTÁ KAPKA VODY, V NÍŽ SE MOHLA TRPYTIT BOŽÍ LÁSKA

Matka Tereza byla 4. září 2016 prohlášena za svatou. Je všeobecně známa jako žena nezměrného soucitu k chudým, opuštěným, nemocným a všem, kteří jsou nazýváni „vyvrheli lidstva“.

Založila Misionářky bliženecké lásky, aby dosvědčovaly konkrétním jednáním přítomnost Božího milosrdenství v takzvaných okrajových oblastech světa. V jednom rozhovoru s mladým knězem Angelem Comastrim, který je dnes kardinálem, odkryla Matka Tereza tajemství svého milosrdného srdce.

Při jednom náhodném setkání se jej tato sestra bez okolků zeptala: „*Kolik hodin denně se modlíš?*“ Překvapený kněz očekával vyzvání k bliženecké lásce a pobídku více milovat chudé. Ale místo toho se Matka Tereza zeptala, kolik hodin denně se modlí. Tu vzala jeho ruku do své a řekla: „*Můj synu, bez Boha jsme příliš chudí, abychom pomáhali chudým. Pamatuj na to, že jsem jen chudá žena, která se modlí. V modlitbě zasadil Bůh svou lásku do mého srdce, a tak mohu milovat chudé. V modlitbě!*“ Pro ni pramenilo milosrdenství skrze spojení s Bohem v modlitbě jako dešť z nebe.

Poté, co Matka Tereza v roce 1979 obdržela Nobelovu cenu, zastavila se

při zpáteční cestě z Oslo v Římě. Žurnalisté se na ni vrhli, aby s ní udělali rozhovor. Všem trpělivě poskytla rozhovor a odpovědi, přičemž každému vtiskla do ruky medailku Neposkrvněné.

Jednomu žurnalistovi, který jí z předsvědčení říkal, že svět po její smrti bude stejný jako předtím, totiž plný špatnosti, nelíčeně odpověděla: „*Podívejte se, nikdy jsem nemyslela na to, že můžu svět změnit! Pouze jsem se pokoušela být čistou kapkou vody, ve které se může trpytit Boží láska. Myslíte si, že to je málo?*“ Poté řekla v pohnutém mlčení žurnalistů: „*Pokuste se také vy být čistou kapkou vody, pak jsme již dva. Jste ženatý?*“ – „*Ano, Matko.*“ – „*Pak to řekněte také své ženě a potom jsme tři. Máte děti?*“ – „*Tři děti, Matko.*“ – „*Pak to řekněte také svým dětem a pak je nás již šest...*“

Celkově vzato, nakažlivě vyzývala k dobročinnému milosrdenství.

Z rozhovoru Nicolý Goriové s prefektem kongregace pro blahřečení a svatořečení

Z L'Osservatore Romano č. 14, 7. 4. 2016, s. 6

Interiér katolického kostela Matky Boží v Letnici, který Matka Tereza za svého mládí ráda navštěvovala

Svatá Matka Tereza

hranice Černé Hory. Dlouho se modlila před milostným obrazem, opravdu měla důvod, děkovat za tolíkeré. Ale její matka Drana Bojaxhiu, nyní žijící v komunitické Albánii, ji nemohla obejmout ve svém náručí. Bylo jí odepřeno povolení k přicestování. Drana Bojaxhiu zemřela ve vysokém věku 12. července 1972. Stále se Matka Tereza držela jedné moudré rady této svaté ženy. Ta zní: „*Když se rozhodneš něco udělat, udělej to s radostí. Jinak vůbec nezačíněj!*“

Teprve v cizině měla Matka Tereza získat své řeholní vzdělání. Dne 24. května 1931 mohla složit první sliby. Pak nastoupila na krátkou dobu jako učitelka v Loretské škole v Darjeelingu (Assam), kterou brzy změnila na školu sv. Marie v Kalkatě. Po složení svých věčných slibů v roce 1937 převzala však Matka Tereza místo ředitelky na této škole v Kalkatě. Když se to dozvěděla její tělesná matka Drana v Evropě, napomenula svou dceru: „*Milé dítě, nezapomeň, že jsi šla do Indie kvůli chudým.*“ Nikdy nezapomněla Matka Tereza na tato slova. Stále slyšela hlas svého svědomí: „*Tvým úkolem je sloužit těm nejchudším z chudých!*“

Ve škole Matky Terezy byla „*solidarity Naší milé Paní*“, jakýsi druh mariánské kongregace, jejíž členové navštěvovali chu-

dé ze slumů a pomáhali jim. Tady uviděla Matka Tereza svou šanci, aby se jim nábožensky a materiálně přiblížila. Její původní žákyně ve škole sv. Marie patřily právě větší měrou k vyšší a bohatší vrstvě.

Tam působila již jedna čistě indická kongregace sester, „*Dcery svaté Anny*“, o jejíž vedení byla Matka Tereza dodatečně požádána. Sestry působily hlavně v chudinských čtvrtích. Také jiní aktivní křesťané a skupiny k ní přicházeli pro její radu a pomoc.

Po sedmnáctileté činnosti u loretánských sester, z toho jedenáct let jako ředitelka, dospěla Matka Tereza k poznání a k závěru: „*Nestačí chudým něco dát, člověk musí žít jako oni.*“ Jak nám to ukázal Ježíš, Syn Boží, když opustil vznešenost a bohatství, aby vstoupil do chudoby Nazareta. Stal se chudým podobný ve všem, kromě hříchu. Je našim vzorem, jej chtěla Matka Tereza dále napodobovat.

Se schválením kalkatského arcibiskupa a s požehnáním papeže Pia XII. Matka Tereza uskutečnila svůj záměr. Otec Julien Henry, její nejbližší spolupracovník a duchovní vůdce Mariánské kongregace, napsal tehdy do svého deníku: „*Dne 16. srpna 1948 opustila ctěná Matka Tereza Školu sv. Marie směrem na Patmu. Chce se do budoucna věnovat chudým a opuštěným lidem, kteří žijí ve slumech Kalkaty. Pro tuto těžkou práci vkládá veškerou svou důvěru do Neposkvrněného Srdce Mariina.*“

Prezident Ronald Reagan předává Matce Tereze Prezidentskou medaili svobody

V Patmě na severu Indie se chtěla Matka Tereza nechat uvést do lékařské vědy u zakladatelky *Zdravotních misijních sester*, Rakušanky Matky Dengel. Po návratu se Matka Tereza v Kalkatě vrhla do svého nového úkolu. Avšak zcela bez prostředků, co zde mohla uskutečnit? Jeden člen

PĚT VĚTVÍ ŘADOVÉ RODINY MATKY TEREZY

Duchovní rodina, která vzešla ze spirituality Matky Terezy, prohlášené 4. září 2016 za svatou, má tohoto času pět větví, z nichž jsou neznámější v roce 1948 založené *Misionářky bliženecké lásky*.

Misionáři bliženecké lásky byli založeni 25. března 1963 společně Matkou Terezou a bratrem Ondřejem. Také oni jsou charitativně činní, jako například v péči o muže nemocné leprou, nebo vydržují domy pro závislé na drogách, nemocné AIDS, alkoholiky, propuštěné vězně atd.

Kontemplativní větev Misionářek bliženecké lásky byla založena Matkou Terezou a sestrou Nirmalou 25. června 1976 v New Yorku. Tyto sestry nežijí v přísné klauzuře, nýbrž jsou podle slova zakladatelky „kontemplativní ve světě“. Největší část dne a leckdy i noci se věnují modlitbě a eucharistické pobožnosti, avšak jsou také ve službě chudým tři až pět hodin denně.

Mužská kontemplativní větev byla založena Matkou Terezou a otcem Sebastianem 19. března 1979. Bratři žijí v chudobě a pokoře eucharistické zbožnosti. Zastávají ovšem služby nejchudším ve vězeních, v nemocnicích, u bezdomovců, kočovníků atd.

Kněžská větev misionářů bliženecké lásky byla založena Matkou Terezou a otcem Josefem Langfordem 26. června 1984. Matka Tereza věděla, že nejhlubší chudoba je duchovní chudoba, která může být vyléčena pouze kněžskou službou Ježíše Krista.

K pěti větvím kongregace musí být připočteno ještě tisíce dobrovolníků všech ras, náboženství a sociálních vrstev, kteří podporují působnost a duchovní zaměření těchto pěti větví.

Mariiny legie, pan Michael Gomes, jí přenechal vrchní patro svého třípatrového domu. Několik týdnů nato, přesně 19. března (na slavnost sv. Josefa), se představila jedna indická dívka, jménem Subhasini, nabízejíc se za spolupracovnici. Ihned změnila Matka Tereza její jméno: „*Od nyníška se máš jmenovat Anežka!*“ (Křestní jméno matky Terezy.) A pak přišly další spolupracovnice, také z okruhu jejich původních žaček ze Školy sv. Marie.

Dne 7. října 1950 se osobně ukázal arcibiskup kalkatský, aby posvětil nově zbudovanou kapli. Před obrazem Neposkvrněného Srdce odsloužil zakládající mši svatou a předčítal při ní také pochvalný dopis papeže Pia XII. Tento den, růžencový svátek roku 1950, platí od té doby za zakládající den Misionářek bliženecké lásky. Všichni členové nového řádu se od té doby rádi modlili růženec.

Hospic v Kalighatu

Otec Julien Henry nechal krátce předtím zbudovat v tomto prostředí Fatimskou kapli. Aby si vyprosili pomoc shora, přicházeli poté každý večer od 18 do 21 hodin všichni členové nového řádového sdružení – mezitím vzrostlého na 30 členů – do této kapličky. Po třech měsících přišla udivující zpráva: Otec Henry se setkal s jedním muslimem, který chtěl vycestovat do Pákistánu, a proto chtěl pro-

dat svůj velký dům levně za nízkou cenu. Arcibiskup neváhal a koupil celou nemovitost: pozdější domov Matky, dar Neposkvrněné Panny Marie z Fatimy.

Odtud se rozšířil nový řád Matky Terezy do celé Indie, ano do celého světa: jedinečný vítězný postup!

Již dlouho věděla Matka Tereza o utrpění umírajících v městské čtvrti Kalighat. Usilovala také o povolení zbudovat tam útočiště pro umírající. Opět se spojila s otcem Julienem Henrym, který později napsal: „1952, 15. srpna, na svátek indické nezávislosti, jsme dostali povolení od úřadů. »Kdy chcete začít?« byli jsme dotázáni a Matka Tereza nás všechny překvapila, když řekla: »Na svátek Neposkvrněného Srdce!« To bylo 22. srpna, pouze o týden později.“

S požehnáním Matky Boží se poté povedlo všechno další, k údivu světa a církve. Již v roce 1962 získala Matka Tereza své první veřejné vyznamenání. Jako první nenarozená Indka (mezitím přijala indickou státní příslušnost) získala stuhu a indickou cenu Padma Shri. Zmiňované insignie a listinu předala však Matka Tereza své fatimské sošce, Panna Maria je přece vlastně zakladatelkou Misionářek bliženecké lásky. Následovala mnohá další vyznamenání a také čestné doktoráty až k udělení Nobelovy ceny míru v roce 1979.

Dne 4. září 2016 (ve Svatém roce milosrdenství) papež František pak všemu světu oznámil: Matka Tereza je od nynějška „svatou“ katolické církve. Všude smí a má být jako taková nazývána a vzývána.

S dnešními téměř 6 000 členy (mezi nimi 500 řádových bratří) je Matkou založené společenství nejrychleji rostoucím řádem nové doby.

Od dětství jí byla požehnáním neotřetitelná důvěra v Matku Boží. Vše ke cti Boží, vše k slávě člověkem se stavšího Syna Ježíše Krista, ale nic bez požehnání a pomoci Mariiiny. Podobně jako při svatbě v Káni (srov. Jan 2,1nn) by mohlo být také o životě a díle Matky Terezy napsáno: „Byla tam Ježíšova Matka!“

Hrob Matky Terezy v hlavním sídle kalkatského společenství

Pod titulem „Příčina naší radosti“ uctívají její Misionářky bliženecké lásky rády nebeskou Královnou. Přesto víme z deníku Matky Terezy, že také nebyla ušetřena nejhorších pochyb a opuštěností bez útěchy. Kříž nechyběl v působení Matky Terezy. „*Nezemře-li obilné zrno padlé do země, zůstává samo; zemře-li však, přináší mnohý užitek.*“ (Jan 12,24)

Nenazval také Ježíš své učení o kříži „evangeliem“, to znamená radostnou zvěstí, zprávou, která působí radost?

Maria, která jako Bolestná Matka (Mater Dolorosa) stála pod křížem, zažila radost Velikonoc. Byla správně označena jako „Příčina naší radosti“ – pro Matku Terezu, pro její řádové členy, pro nás všechny!

Z Maria heute 10/2016 přeložil -jn- (Redakčně upraveno)

TÝDEN NOVÉ EVANGELIZACE PRO VĚŘÍCÍ I HLEDAJÍCÍ

6. – 11. září 2021 • Praha – Nové Město, klášter kapucínů, kostel sv. Josefa, nám. Republiky

PROGRAM:

13.00–17.00 hod. – setkání, infostánek, kafestánek, adorace • **17.00 hod.** – přednáška (s. Anna Mátiková Fsp, br. František Kroček OFMCap., Kateřina Lachmanová, Stanislav Bubik – Církev bez hranic, Jiří Bárta – Škola Marie z Nazaretu) • **18.00 hod.** – mše svatá • **19.30 h.** – večerní program (modlitební Noc světla, divadelní představení Jana Horáka, adorace za vnitřní uzdravení s přímluvnou modlitbou, láska v praxi – charitativní díla, poděkování zdravotníkům za jejich službu). PÁTEK 9.00 hod. – SOBOTA 20.00 hod.: *Davidův stánek* – čas modlitby a chvály spolu s dalšími křesťany.

PÁTEK 10. ZÁŘÍ: od 19.30 hod. **setkání se zástupci lékařů a zdravotníků** • v 18.00 hod. mše svatá pro zájemce. Chceme lékařům a zdravotníkům společně poděkovat a ocenit je za to, co pro veřejnost konají.

Srdečně zvou bratři kapucíni a katolické společenství „Cestou k životu“ spolu s dalšími křesťany.

Internetové odkazy: www.radostzboha.cz • www.kapucini.cz • www.ckz2017.wordpress.com •

Facebook: *klášter kapucínů Praha Nové Město kostel sv. Josefa.*

PRVNÍ SOBOTA NA KLOKOTECH, 4. září 2021 • P. Günther Ecklbauer, OMI – vězeňský kaplan

Téma: „Láska začíná tam, kde se zdá být nemožná.“

PROGRAM: 15.30 přednáška v kostele, program pro děti v ambitech • 16.30 růženec a svátost smíření • 17.00 mše svatá. Živý přenos mše svaté můžete sledovat na www.klokoty.cz.

Srdečně zvou Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a Obláti Panny Marie Neposkvrněné.

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

OSM STOLETÍ NA CESTĚ EVANGELIA SE SVATÝM FRANTIŠKEM Z ASSISI
Sestavili a komentářem doprovodili Václav Vendelín Hájek OFS a Hana Brigita Reichsfeld OFS • Ilustrace Helena Hankeová a br. Šimon Jakub Růžička OFM

Dárková kniha svědectví a povzbuzujících krátkých příběhů vydaná u příležitosti 800. výročí ustanovení III. řádu svatého Františka z Assisi poukazuje na trvale žijící odkaz Serafinského otce.

Martin Leschinger - FLÉTNÁ
 ve spolupráci se *Sekulárním františkánským řádem*
 Váz., 155x190 mm, 128 stran, 150 Kč

ON A JÁ • DUCHOVNÍ DENÍK
Gabriela Bossisová • Úvod Daniel Rops, člen Francouzské akademie • Z francouzských originálů vybrala a přeložila Zdeňka Křehlíková
Odpovědná redaktorka Lucie Mašátová

Gabriela Bossisová (1874–1950), františkánská terciářka pocházející z Francie, v roce 1936 prožije při cestě na zámořském parniku na divadelní turné po Kanadě intenzivní setkání s Kristem. Toto niterné setkání stojí u počátku duchovního deníku publikovaného později pod názvem *On a já*. Zaznamenává v nich, co jí říká hlas, který k ní promlouvá až do její smrti. Tato kniha představuje výbor z jejího duchovního deníku. V roce 1944 dala souhlas ke zveřejnění těchto rozhovorů své duše s Pánem Ježíšem. Ve Francii začaly vycházet od roku 1949 s předmluvou otců jezuitů a také s církevním schválením.

Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 120x160 mm, 256 stran, 289 Kč

PĚT KLÍČŮ MODLITBY ZA OSVOBOZENÍ
Neal Lozano • Z angličtiny přeložil Jan Lachman
Odpovědná redaktorka Dagmar Kopecká
Předmluva Francis MacNutt, Ph.D.

Neal Lozano v této knize reflektuje, co se naučil během více než třiceti let modliteb za trpící, kteří potřebovali osvobození. Především objevil to, že lidé napadení ďáblem většinou nejsou „posedlí“, ale něčím spoutaní, vnitřně zotročení. Nejsou zlí, ale v podstatě dobří. S výjimkou těžkých případů jim mohou pomoci i obyčejní křesťané skrze modlitbu. Tento praktický průvodce ukazuje, jak přijímat pomoc i jak pomáhat lidem, kteří osvobození potřebují. Kniha nehledá senzace a je vyvážená. Autor nepodává rychlé a zjednodušené odpovědi, ale uvádí, jak skrze pokání a duchovní růst aktivovat vlastní obranné mechanismy člověka, tolik potřebné během procesu osvobozování od ďábelských sil, jež jsou pro křesťany zdrojem útlu.

Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 132x190 mm, 248 stran, 349 Kč

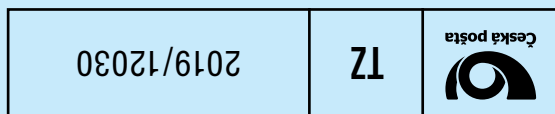

NOVĚNA K PANNĚ MARIÍ ROZVAZUJÍCÍ UZLY
Vojtěch Kodet • Odpovědná redaktorka Lucie Mašátová

Nověnu tvoří každý den kající modlitba, modlitba růžence, rozjímání na příslušný den a závěrečná modlitba k Panně Marii rozvazující uzly. Vznik této novény byl částečně inspirován podobnými novénami, které vznikaly v souvislosti s úctou k obrazu „Maria Knotenlöserin“ (Maria rozvazující uzly) v Augšpurku, v prastarém kostele St. Peter am Perlach. Panna Maria je zde zobrazena jako ta, která symbolicky rozplétá uzly, jež člověk rozvázat nedovede a o něž ve svém životě zadržává.

Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 90x200 mm, 24 stran, 49 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matrice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc